

(intermezzo AlfaBeta 2)

Cyryl vstupuje do komnat Správců. Alfa skáče přes švihadlo, Beta sedí s nohama na stole a čte si nějaký komiks. Třeba u toho pokouje (pokud herní prostory dovolí).

Šotci zřejmě budou uklízet knihy po 2. dějství, do toho přichází Cyril a jako obvykle AB. Alfa má tentokrát Rubikovu kostku, Beta jojo. Také si prohodí místa.

Cyryl (uklání se): „Vaše Omnipotentní Pansofistva!“

Beta Alfa (protože měl skákat, mluvil zpočátku více Beta. Ale když se to s ohledem na jevištní možnosti předělalo na symetrické pojetí, mluví oba od začátku střídavě) : „Jak si vede náš host?“

Cyryl: „Podle mých posledních zpráv vyšplhal na sloup v zahradách peripatetiků, kde následující informaci s ironií, výsměchem nebo podobně... nyní střídavě pláče a střídavě hází po občanech knihami.“

Beta: „Typické.“

Cyryl: „Žádám o povolení ho sestřelit.“

Alfa (přestane skákat): „Zamítnuto.“ *Co to doplnit na:* „Tvé stanovisko pauza je zamítnuto.“ (Otázka na Michala.)

Beta: „Není to zcela neočekávaná reakce. Náš primitiv byl pověřen funkcí, jež přesahuje jeho maximální schopnosti.“

Alfa: „V tomto ohledu jeho supervize politováníhodně selhala.“

Až v tuto chvíli si opět přestanou hrát.

Beta: „Ano.“

Alfa: „Jistě.“

Cyryl: *AB si opět začínají hrát.* „Ale... Co tedy s ním?“

Alfa (pomalu začne opět skákat přes švihadlo): „Primitiv se nikdy neosvědčí ve funkci, v níž bude nucen interagovat s osvícenými členy naší slavné Obce.“

Beta: „Je třeba nechat jej pracovat s lidmi stejné intelektuální úrovně.“

Cyryl: „Ale kde seženeme někoho tak obdivuhodně pitomého?“

Podobně jako v Int 3 začnou obcházet v kroužku (jednou po směru, jednou proti směru hodinových ručiček) s gestem přemýšlení, tj. hra je opět přerušena.

Alfa: „Spekulujme. Jaký je nejbližší dostupný ekvivalent barbara?“

Beta: „Stanovme kritérium. Co dělá primitiva primitivem?“

Cyryl: „Nic nezná.“ *Vyzkoušíme, zda bude působit jako vhodná komická vložka, když Cyril začne také rádobypřemýšlivě obcházet v kroužku.*

Alfa: „Nic neumí.“

Beta: „Nic nechápe.“

Cyryl: „Nic neví!“

Alfa: „A kdo nic neví?“

Beta: „Ten, kdo se ještě nic nenaučil.“

Vyřešeno, začínají si zase hrát. Při zbývajících replikách dokončí otočku tak, aby byli čelem k divákům.

Alfa: „Ergo - nejlepší volbou jsou malé děti. Ještě nedovinuté.“

Beta: „Nechť je vychovatelem pro nejmladší!“

Cyryl: „Vykonám!“

Cyryl je na odchodu, Správci jej ale zadrží

Alfa: „Strážce?“

Cyryl: „Ano, Vaše Nedožirná Sluncedárcovstva?“

Beta: „Nelze vyloučit, že ono tak žalostné pochybení v úsudku jeho opatrovnice mělo příčinu emocionálního charakteru. Na barbarovo další začlenění proto nadále dohlédneš ty sám.“

Cyril (zděšeně): „Já? Tedy, chci říct, ano, jistě, vykonám!“

*Asi je třeba zase dodat **Alfa: „Ano.“ Beta: Jistě.“, protože jinak by AB neodcházeli jako ti, kdo mají hlavní a poslední slovo.***

Cyril s velmi znechuceným výrazem ve tváři odchází

1:30

Další ukázka správcovské dedukce – což je rozvedeno a zdůrazněno, protože žádný dramatický děj zde není.

Cyril více naznačuje své roztrpčení ze správcovského rozhodnutí, ale toto roztrpčení myslím nikdy nedospěje k nějakému posunu v jeho jednání či charakterové změně.